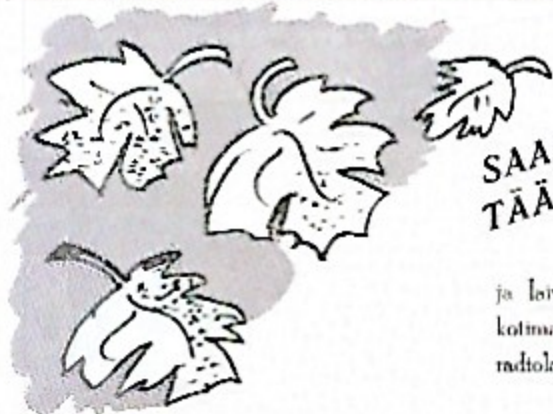

Radio-

S Ä H K Ö T T Ä J Ä

SAAPUVA TALVI JÄÄDYT-
TÄÄ PIAN KOTISATAMAT

ja loivat lähtevät etelän vesille — yhteys
kotimaahan säilyy silti hyvin huolletuilla
radiolaitteilla.

STAR-RADIO OY

HELSINKI — Lönnrotinkatu 45 D.

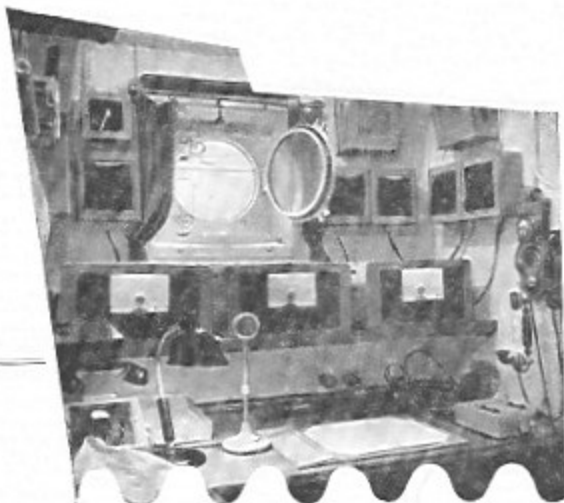
Puh. 62 522, 36 913

Laineet laulavat

lepoa...

... MUTTA USEIN KUUSTA LEPOA.
VAARALLISTA ON MERENKULKIJAN
NILLE KALLISTAA KORVANSÄ.

LUOTETTAVA YHTEYSVÄLINE ON MERENKULKIJAN
TÄRKEIMPIÄ APULAISIA.

HELVARIN LAIVARADIOD TUNNETAAN KORKEALAA-
TUISINA JA ENNENKAIKKEA VARMOINA MYÖSKIN
EPAEDULLISISSÄ SÄÄSUHTEISSA.

S/S **ARIADNE** VALITSI HELVARIN.

Oy HELVAR

PITÄJÄNMÄKI VAIHDE 47 85 16

— MAAN SUURIN RADIOTEHDAS

Radiosähköttäjä

N:o 5. 1952 Kansainvälisten radiosähköttäjien äänenkannattaja
 Lokakuu Julkaisija: Suomen Radiosähköttäjäliitto r.y., Hki
 3. vuosikerta Pää- ja vastaava toimittaja B. A. Sinkkonen

Pohjoismainen radiosähköttäjäkonferenssi 1952

Järjestyksessään neljäs pohjoismainen radiosähköttäjäkonferenssi pidettiin viime syyskuun 8—9 p:nä Kööpenhaminassa, Tanskan radiosähköttäjäliiton »Radiotelegrafistforeningen af 1917» huoneistossa Cort Adelersgade 8. Isäntämaan edustajana oli konferenssissa sihteerit J. Madsen, Norjasta sihteerit Elgar H. Ottersen, Ruotsista sihteerit Gösta Hilding ja Suomesta puheenjohtaja Martti Tuhkanen ja sihteerit Erkki Koivisto.

Konferenssin päiväjärjestyksessä olivat seuraavat asiat:

1. Konferenssin avaaminen.
2. Laivaradiosähköttäjien työehtosopimukset.
3. Työaika ja työsuhteet radiopäivystyksen ohella.
4. Radiokoulutus, tutka ja navigoimiskojeet.
5. Virkapuku.
6. Turvallisuussopimus.
7. Merimieslaki.
8. Ulkolaisten radiosähköttäjien järjestösuhteet Ruotsissa.
9. Muuta asioita.

Tanskan radiosähköttäjäliiton sihteerit J. Madsen avasi konferenssin ja toivotti saapuneet edustajat tervetulleiksi Tanskaan. Aikaisemman käytännön mukaisesti valittiin tälläkin kertaa konferenssin puheenjohtajaksi isäntämaan edustaja.

Laivaradiosähköttäjien työehtosopimukset.

Kunkin järjestön edustaja antoi ensin selostuksen työehtosopimustilanteesta maassaan, jolloin kävi selvillä, että Tanskassa, Ruotsissa ja Suomessa on työehtosopimuksiin tullut uudistuksia. Oslossa syysyllä v. 1951 pidetyn konferenssin jälkeen. Sen sijaan Norjassa päättyi työehtosopimuksen voimassaoloaika vasta 31 p:nä lokakuuta 1952.

Tanskassa hyväksyttiin uusi työehtosopimus 1

p:nä lokakuuta 1952. ja on se voimassa 1 p:nä huhtikuuta 1954. Palkkoihin tuli 40—50 kr. lisäys kuukaudessa; uusi 50 kr. lisä kuukaudessa laivoissa joiden vetoisuus on yli 8,500 br. rek.tonnia; ruokaraha nousi 1 kr. päivältä ja on nyt 6 kr.; 75 kr. palkkio hyväksyttiin kuukaudessa niille sähköttäjille jotka hoitavat kaiken palkkakirjanpidon ja palkkojen maksun; 10 % palkanlisä laivoilla, jotka eivät 4 kuukauden kuluessa ole käyneet tanskalaisessa satamassa; kesäloman pituus on nyt kaikilla radiosähköttäjillä 3 viikkoa vuodessa; korvaus haaksirikossa menetetyistä omaisuuksista on nyt 3.000 kr. ja lopuksi tuli voimaan uusi määräys, että korvaus ylityöstä voidaan vaihtaa vapaa-aikaan tanskalaisessa satamassa.

Ruotsissa tuli uusi työehtosopimus voimaan 1 p:nä helmikuuta 1952 ja on se voimassa helmikuun 1 p:nä 1953. Palkkoja korotettiin 12 %:lla, n.s. pätevyylisää 10 kr.:lla, matkustajalavialisää sellaisissa laivoissa, joissa on vähintään 6 matkustajaa, korotettiin 5 kr.:lla ja virkapukulisää 5 kr.:lla kuukaudessa. Korvaus menetetyistä omaisuuksista korotettiin 200 kr.:lla ja ruokarahaa aikaisemmasta 1 1/2 kr.:sta 4 kruunuun päivässä.

Suomessa tuli uusi työehtosopimus voimaan maaliskuun 1 p:nä ja päättyy sopimuksen voimassaoloaika joulukuun 31 p:nä 1952. Palkat nousivat 8—9 %. Lisäksi tuli korotus ruokarahaan ja päivärahaan, samoin valtameri- ja virkapukulisään ja vihdoinkin saatiin poistetuksi radiosähköttäjältä velvollisuus osallistua lastin laskemiseen.

Kun sitten oli vielä käyty työehtosopimukset läpi pykälä pykälältä oltiin yksimielisiä siitä, että vastaisuudessa koetetaan saada työehtosopimukset — siinä laajuudessa kuin kunkin eri maan paikalliset olosuhteet suink n sallivat — yhdenmukaisiksi sisällöltään.

Työaika ja työsuhteet radiopäivystyksen ohella.

Norjassa ja Ruotsissa on merimiesten työaika määritelty voimassaolevan merityöaikalain mukaan. Tosin Suomessakin on voimassa nykyisin jo vanhentunut merityöaikalaki, mutta siihen saakka, kunnes parhaillaan valmisteilla oleva uusi merityöaikalaki saadaan hyväksytyksi, on merityöaikasäännökset vahvistettu työehtosopimuksella. Tanskassa on sitävastoin merimiesten työaika määritelty yksinomaan työehtosopimuksilla.

Keskustelun kuluessa todettiin että kunkin järjestön nykyisissä työehtosopimuksissa olevat määräykset siitä työstä mitä sähköttäjälle voidaan määrätä varsinaisen radiopalvelun ulkopuolella antavat aiheita erilaisiin tulkintoihin. Tämän vuoksi päätettiin koettaa aikaansaada tarkemmat määräykset tässä suhteessa.

Radiokoulutus, tutka, navigoimiskojeet.

Tanskan edustaja selosti niitä vastauksia, jotka liitto oli saanut Tanskan kauppaministeriötä ja Tanskan laivanvarustajayhdistykseltä Oslossa v. 1951 hyväksytyn päätöslauseelman johdosta, joka koski tutkalaitteiden teknillisen koulutuksen antamista radiosähköttäjille. Vastauksesta kävi selville, että tutkalaitteiden teknillinen koulutus pitäisi Tanskassa järjestää laivan kansipäällystölle. Asian johdosta käydyssä laajassa keskustelussa todettiin, että sekä viranomaiset että varustamot toisissa maissa ovat tässä suhteessa aivan toisella kannalla kuin Tanskassa.

Radiokoulutuksesta keskusteltaessa pidettiin välttämättömänä että vasta-alkavan sähköttäjän tulisi saada toimia jonkin aikaa kokeneemman sähköttäjän mukana ennenkuin hän itsenäisesti alkaisi toimia radiosähköttäjänä. Samoin ehdotettiin, että I luokan radiosähköttäjän pätevyystodistuksen saantia varten vaadittaisiin yhden tai kahden vuoden käytännöllinen kokemus radiosähköttäjänä.

Mitä tulee muihin radionavigoimiskojeisiin, on radiosopimuksen määräysten mukaisesti radiosähköttäjäkouluissa annettava tarpeellinen opetus näiden kojeiden tuntemisessa.

Virkapuku.

Jatkettiin Oslossa viime vuonna esillä ollutta, yhtenäisen virkapuvun aikaansaamista koskevan kysymyksen käsittelyä. Norjassa on laivanvarustajain yhdistys laatinut oman ehdotuksensa Norjan laivanpäällystölle ja myös radiosähköttäjille uusista virkaja arvomerkeistä. Näihin ehdotuksiin eivät Norjan radiosähköttäjät ole kuitenkaan tyytyväisiä, joten kysymyksen käsittely jatkuu edelleen. Myös todettiin, että Tanskassa eräiden yksityisten varustamoiden

radiosähköttäjilleen hyväksymät virkapuku- ja arvomerkit olivat varsin epäoikeudenmukaisia verrattuna vastaaviin merkkeihin toisissa maissa. Vaikkakin vaikeudet yhtenäisen virkapuvun aikaansaamisesta eri maissa ovat huomattavat, päätettiin asiassa edelleenkin toimia lopullisen ratkaisun saamiseksi ja tässä mielessä tehtiin myös eräitä uusia ehdotuksia.

Turvallisuussopimus.

Kun Oslon konferenssin jälkeen on nyt tarpeellinen määrä eri maita ratifioinut Lontoon turvallisuussopimuksen vuodelta 1948, tulee se näin ollen voimaan 19 p:nä marraskuuta 1952. Sopimuksen mukaiset kansalliset määräykset radioasemista, radiopäivystyksestä ym. ovat parhaillaan valmistettavana eri maissa ja odotetaan niiden valmistuvan hyvissä ajoin ennen sopimuksen voimaantulopäivää. Suomi ei toistaiseksi ole kuitenkaan vielä ratifioinut sopimusta, mutta tulee se todennäköisesti tapahtumaan v. 1953 alkupuolella.

Merimieslaki.

Tanskassa ja Ruotsissa on uusi merimieslaki jo hyväksytty ja tulee se voimaan näissä maissa tammiukuun 1 p:nä 1953. Norjan ja Suomen osalta odotetaan uuden merimieslain tulevan eduskuntakäsittelyyn seuraavalla istuntokaudella. Eri pohjoismaissa voimaantuleva uusi merimieslaki vastaa suunnilleen sitä ehdotusta, jonka pohjoismaat aikaisemmin ovat yhteistyössä laatineet.

Ulkolaisten radiosähköttäjien järjestösuhteet Ruotsissa.

Ruotsissa jo useita vuosia vallinneen laivaradiosähköttäjien puutteen vuoksi on huomattava määrä ulkolaisia radiosähköttäjiä toiminut ruotsalaisissa laivoissa. Osa heistä on ollut jo useampia vuosia, osa taas lyhyemmän ajan. Ruotsin edustajan aloitteesta otettiin kysymys nyt käsiteltäväksi konferenssissa. Ruotsin radiosähköttäjäliiton sääntöjen mukaan ei jäsenyyttä ole voitu myöntää ulkomaalaiselle radiosähköttäjälle. Muutama kuukausi sitten tehtiin liiton sääntöihin kuitenkin sellainen muutos, että ulkomaalaisellakin, ruotsalaisessa laivassa palvelevalla radiosähköttäjällä on nyt mahdollisuus liittyä jäseneksi. Tämä ei kuitenkaan ole heti toteutettavissa käytännössä ennenkuin tällaisen sähköttäjän asema ja oikeudet kotimaansa liitossa on saatu selvitettyksi. Parhaana ehdotuksena kysymyksen järjestämiseksi katsottiin, ettei sellaisten radiosähköttäjien, jotka palvelevat ruotsalaisessa laivassa vähemmän kuin 3 kuukautta, tarvitsisi liittyä jäseneksi. Palveltuaan 3 kuukautta ja jatkaessaan palvelustaan, olisi jäseneksi liittyminen pakollista ja jäsenmaksu

„ITALCABLE”

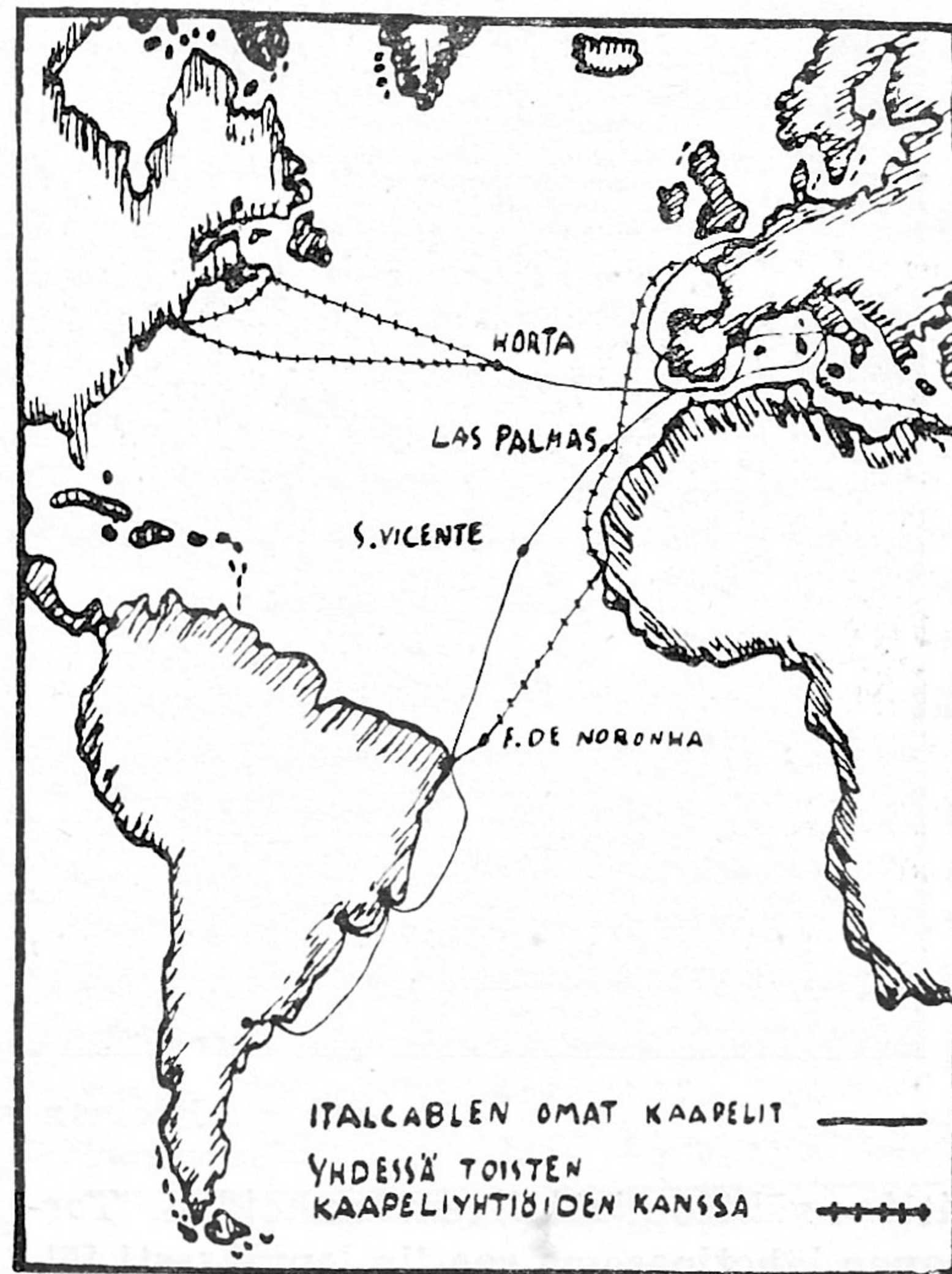
suuri italialainen lennätinyhtiö

Italcable hoitaa Italian kansainvälistä kiinteätä lankalennätinliikennettä ja sen kaapeliverkoston keskuspaikka on Rooma. Tämä yhtiö, joka hoitaa Rooman radiokeskuksensa kautta myös radiolennätin, radiopuhelin ja radiokuva-liikennettä, on perustettu vuonna 1921. Ennen toista maailmansotaa sen merenalaiset kaapelit Anzios-ta käsin (60 km etelään Roomasta) saattoivat Italian suoraan yhteyteen USA:n, Brasilian, Argentiinan, Uruguayn, Espanjan, Portugalin ja Belgian kanssa. Italian kotimainen verkosto puolestaan yhdisti Rooman kaikkiin Italian tärkeimpiin kaupunkeihin.

Vuonna 1941 Itadoradio, joka oli perustettu v. 1932 hoitamaan kansainvälistä radioliikennettä, yhtyi Italcableen. Yhtymishetkellä Itadoradio omisti Roomassa toimivan radiokeskuksen ja lähellä Roomaa, Torrenovassa olevan lähetysaseman sekä Malnomen vastaanottoaseman.

Sodan alussa sekä sen kestäessä liittoutuneet katkaisivat kaikki Italian Atlantin ja Välimeren kaapelit ja ottivat ne omaan käyttöönsä. Rooman vapautuksen tapah-tuessa v. 1944 Anzion kaapeli-asema oli täysin tuhoutunut ja vain osa Torrenovan lähetysasemasta säilyi hävitykseltä. Malnomen vastaanottoaseman ja Rooman keskustoi-miston laitteet oli kuljetettu pois.

Valtavien jälleenrakennustöiden ansiosta Italcable on nyt saanut toimintaan miltei kaikki yhteytensä jopa lisännyt niitä ja parantanut niiden tehokkuutta ja varmuutta. Välimeren kaapeli tuli kuntoon mar-raskuuhun 1946, Pohjois-Amerikan kaapeli lokakuuhun 1947 ja Pohjois-Euroopan kaapeli marraskuuhun 1948 mennessä. Sen si-

jaan Etelä-Amerikan kaapelin kuntoon tu-losta ei tarkkaa aikamäärää ole käytettä-vissämme.

Italcable on myös rakentanut uusia kaa-peleita. Elokuussa 1947 Rooma ja Malta yhdistettiin kaapelilla, jolloin Italian kaa-peliverkosto pääsi yhtymään brittiläisiin kaa-peleihin sekä toisaalta Hortassa amerikka-laisiin ja Fernando de Noronhassa ranska-laisiin kaapeleihin.

Kun Liittoutuneiden viranomaiset loka-kuun 1 päivänä 1945 luovuttivat Italcablen omaisuuden sen varsinaiselle omistajalle,

perittäisiin tällöin kuukausittain, koska tällainen järjestely käytännöllisistä syistä olisi helpommin toteutettavissa. Tämä ehdotus ei kuitenkaan tule voimaan heti, vaan asiaa harkitaan vielä ja pääte-tään siitä lopullisesti seuraavassa konferenssissa syksyllä v. 1953.

Muita asioita.

Oslon konferenssissa esitettiin yhteinen toivomus, että IFR:n (International Federation of Radio

Officers) kokous järjestettäisiin samanaikaisesti poh-joismaisen radiosähköttäjäkonferenssin kanssa Köö-penhaminassa. Sihteeri Madsen selosti asiasta käy-määnsä kirjeenvaihtoa IFR:n sihteerin Mr. O. Neill'in kanssa, joka puolestaan ei katsonut tätä ajankohtaa sopivaksi. Todennäköisesti tulee IFR:n seuraava kokous pidettäväksi vasta v. 1954.

Seuraavan pohjoismaisen radiosähköttäjäkonfe-renssin järjestäjänä on vuorossa Ruotsin liitto ja pidetään se Tukholmassa syyskuussa v. 1953.

E. K.

Rooman radiokeskus

aloitti se välittömästi liikenteen hoidon. Torrenovan lähetinasema saatiin lopullisesti jälleenrakennetuksi vuonna 1951, uusi Acilian vastaanottoasema vihittiin tarkoitukseensa vuonna 1949, jolloin vanha Malnomen asema jäi vara-asemaksi. Acilian asemalle sijoitettiin myös merenalaisten kaapelien päätelaitteet ja vuoden 1947 lopulla kaapelien maihinotto siirrettiin tuhoutuneelta Anzion asemalta Ostia Lidoon.

Torrenovan ja Acilian asemat on yhdistetty Rooman keskukseen monijohtoisella maanalaisella puhelinkaapelilla. Juuri parillaan harkitaan näiden kaapeleiden varmistamista mikro-aaltoyhteyksillä. Merikkaapelien ja radiolaitteiden jälleen- ja uudisrakennuksissaan Italcable on käyttänyt tekniikan viimeisimpiä saavutuksia ja menetelmiä. Kaapelisähkötyksessä käytetään kaukokirjoittimia, jotka ovat nopeita ja varmoja. Radiosähkötystyössä tullaan laajassa mitassa käyttämään menetelmää, jonka avulla Morse-merkit saadaan automaattisesti painokirjaimina. Radioyhteydellä Rooma—New York (RCA) on käytössä »multiplex»-työskentely, joka sallii kahdeksan sanoma yht'aikaisen lähettämisen samalla lähettimellä.

SSB-järjestelmää on menestyksellisesti käytetty radiopuhelinliikenteessä. Pohjois- ja Etelä-Amerikan yhteydet on hoidettu kahdella tällaisella laitteella, joten kummallakin on voitu samanaikaisesti välittää kolme puhelua. Eräs toinen kasvava liikenne on kuvasähkösanomien välitys. Amerikkaan voidaan lähettää 18×24 sm:n kokoinen kuva seitsemässä minuutissa.

Torrenovan ja Acilian antennit ovat »rombeja». Molemmilla asemilla on omat laboratorionsa sekä työpaja- ja korjaushuoneet. Myös kaikkia kotimaisia lankayhteyksiä varustetaan samanlaisilla kaukokirjoittimilla kuin radioyhteydet (5-pisteen systeemi).

Radiopuhelinliikenteessään Italcable käyttää valtion puhelinkeskusverkostoa suunnatessaan puheluja Italian eri kaupunkien sekä niiden paikalliskeskusten kautta tilaajille.

Kaksi liikkuvaa autoasemaa, joiden laitteilla kaikkien pikatiedotusliikenteiden hoito on mahdollinen, täydentävät Rooman laitteita. Nämä asemat voidaan nopeasti siirtää paikasta toiseen ja siten suoda yleisölle mahdollisuus mitä parhaimmissa olosuhteissa käyttää hyväkseen pikatiedotusyhteyksiä.

Suomen suorat radioyhteydet Helsingin Olympiakisojen aikana

Suomi on nyt siirtynyt Olympiakesästä jälleen normaalioloihin. Kisoja edeltänyt, kaikilla elämäloilla vallinnut kuumeinen ja parastaan yrittävä suomalainen valmistelu on saanut korjata hedelmänsä, jotka eivät lajissaan huonoimpia ole olleet. Mikäli olemme oikein tehneet havaintoja, ovat vieraamme yleensä olleet valmisteluihimme ja ki-soihimme tyytyväisiä. Näin on myös ollut pika-tiedotusliikenteen järjestelyjen kohdalla. Tässä yhteydessä tarkastelemme hieman eräitä kisojen radioliikenteitä.

Kiinteä radiolennätinliikenne

Sähkösanomaliikennettä varten oli posti- ja lennätinlaitoksella ennen kisoja käytettävissään kaikkiaan 9 suoraa radiolennätinyhteyttä, nimittäin Buenos Airesiin, New Yorkiin, Roomaan, Brysseliin, Amsterdamiin, Lüchow/Hannoveriin, Prahaan, Varsovaan ja Berliiniin. Näiden yhteyksien liikenneaikoja pyrki posti- ja lennätinlaitos kisojen vuoksi laajentamaan käytettävissä olevien mahdollisuuksien sallimiin määriin. Laajennettu liikenne oli voimassa 5:nteen päivään elokuuta. Mitään näistä yhteyksistä ei kuitenkaan voitu saada koko vuorokauden jatkuvaan työskentelyyn, vaan toimivat esim. Euroopan yhteydet yleensä aamupäivästä keskiyöhön ja valtamerentakaiset yhteydet keskipäivästä aamuyöhön.

Ranskaan suuntautuvaa liikennettä varten oli kisojen ajaksi avattu yksipuolinen, suunnassa Helsinki—Pariisi toimiva radiolennätinyhteys, jonka toiminta hyvän kaapeliyhteyden vuoksi miltei kokonaan lopetettiin ennen kisojen päättymistä. Kisojen aattopäivänä avattiin täällä toimivan Det Store Nordiske Telegraf-Selskab Ab:n hoitaman Helsinki—Nagasaki suoran kaapeliyhteyden varmistukseksi sekä japanilaisten lehtimiesten sähkösanomien välittämisen nopeuttamiseksi suora ra-

diolennätinyhteys Helsinki—Tokio. Tämä tilapäisyhteys oli avoinna keskipäivästä keskiyöhön. Kaikki yhteydet toimivat erinomaisesti tiedemies-ten juuri ennen kisoja havaitsemasta isosta aurin-gonpilkusta huolimatta ja työ mm. Tokioon kävi odotettua paremmin. Seuraavassa taulukossa on näiden yhteyksien lähtevästä liikenteestä eräitä numerotietoja ajalta 19.7—3.8.52 sekä vastaavalta ajalta v. 1951.

	19/7—3/8 1952	19/7—3/8 1951
Radioyhteys:	Sanomia/sanoja	Sanomia/sanoja
Buenos Aires	328/ 8.636	260/ 6.583
New York	1.071/ 31.912	770/ 17.675
Brysseli	465/ 13.507	605/ 12.157
Amsterdam	1.098/ 16.246	1.514/ 21.212
Praha	171/ 6.450	122/ 3.496
Varsova	420/ 17.741	577/ 13.560
Lüchow	3.493/ 55.340	2.920/ 45.817
Berliini	74/ 1.516	103/ 2.540
Rooma	1.339/ 51.118	—
Tokio	448/ 33.119	—
Pariisi	238/ 4.728	—
Yhteensä	9.145/240.313	6.871/123.040

Taulukosta havaitsemme, että kisaliikenne ei huomattavammin lisännyt sanomien lukumäärää, mutta kohotti kylläkin jonkin verran sanojen määrää. Ainoat yhteydet, joilla oli edellisen vuoden vastaavaan aikaan verraten pienempi sanoma- ja sanaluku olivat Berliinin ja Amsterdamin yhteydet. Yleisenä havaintona voidaan mainita, että radioyhteyksille olisi voitu panna vielä huomattavasti suurempi kuormitus. Lankateitse lähetettiin n. 3/4 koko sähkösanomaliikenteestä. Pressisanomia sisältyi esim. Euroopan liikenteen radioyhteyksien tilastoihin vain vähäinen määrä, sillä suuri osa tästä liikenteestä kulki uutistoimistojen vuok-

Nykyisin yhtiöllä on seuraavat suorat radiolennätinyhteydet Roomasta: multiplex-kaukokirjoitinyhteys New Yorkiin (RCA), kaukokirjoitinyhteys Rio de Janeiroon, Manilaan, Kairoon, Tukholmaan, Frankfurt am Mainiin, Tel-Aviviin ja Damaskukseen sekä Morse-yhteydet New Yorkiin (Mackay Radio), Buenos Airesiin, Limaan, Shanghaiin, Kairoon, Tokioon, Beirutin, Lontooseen, Amsterdamiin, Prahaan, Moskovaan, So-

fiaan, Bukarestiin, Budapestiin, Varsovaan, Kööpenhaminaan, Osloon, Istambuliin, Triesteen, Djeddahiin ja Helsinkiin. Radio-puhelinyhteyksiä se hoitaa New Yorkiin, Buenos Airesiin, Rio de Janeiroon, Kairoon, Ateenaan ja Maltalle sekä radiokuvayhteyksiä New Yorkiin, Buenos Airesiin, Moskovaan, Tukholmaan, Lissaboniin ja Rio de Janeiroon.

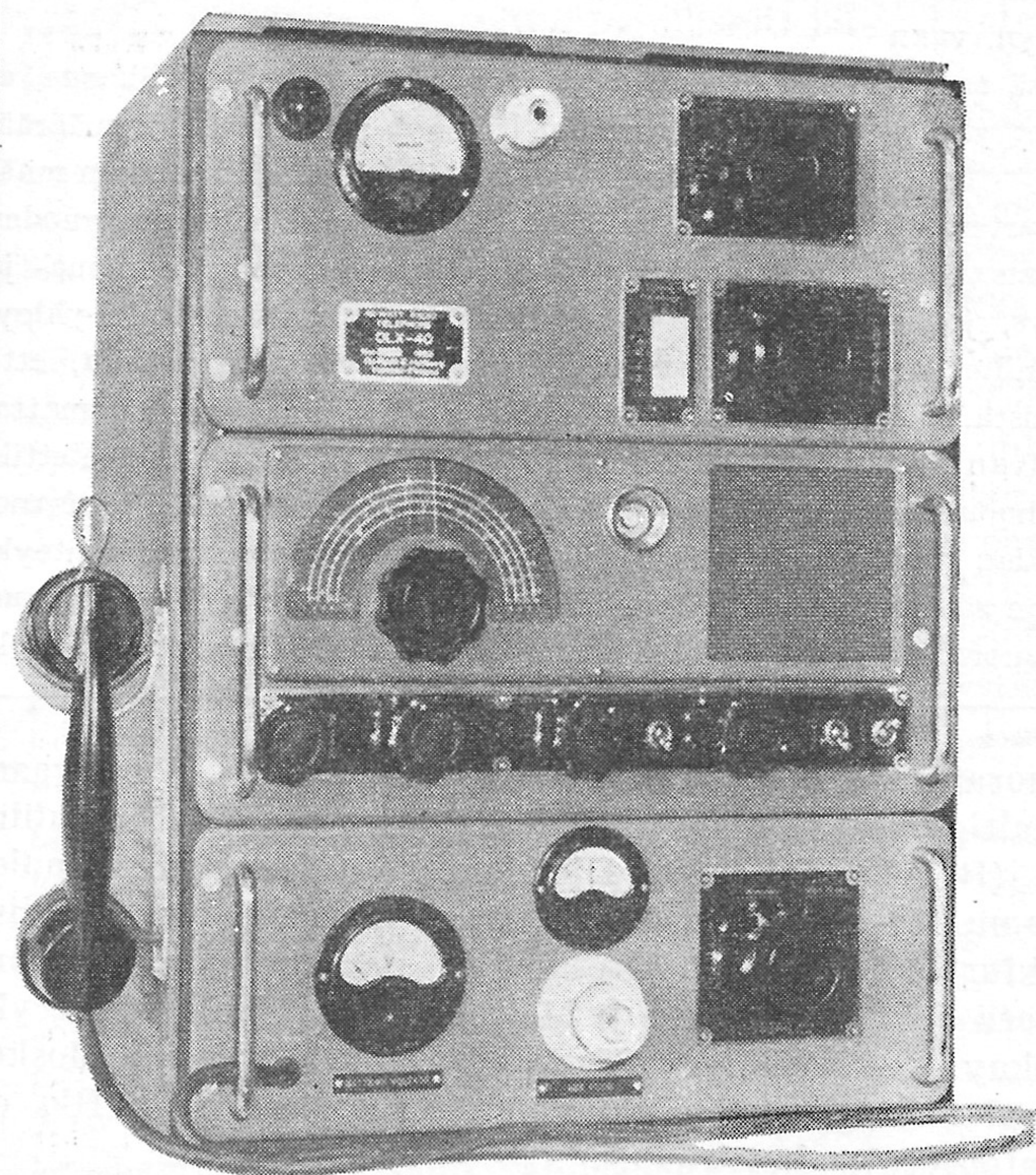
raamilla langallisilla telexyhteyksillä tai sitten yleisillä telex-yhteyksillä.

Kiinteä radiopuhelinliikenne.

Viime kevään ja alkukesän aikana posti- ja lennätinlaitos suoritti suuret määrät yhteyskokeiluja suorien radiopuhelinyhteyksien järjestämiseksi Suomen ja Amerikan mantereiden välille. Niinpä kisojen alkamisviikolla posti- ja lennätinlaitos sai kaupallisen liikenteen käyttöön suorat puhelinyhteydet Helsinki—New York ja Helsinki—Buenos Aires. Ensiksimainitulla yhteydellä toivottiin voitavan palvella toisaalta Suomen sekä toisaalta Pohjois- ja Keski-Amerikan välisiä puheluita tarvitsevaa yleisöä. Tämän yhteyden virallisia aukioloaikoja oli kisojen vuoksi hieman muutettu, mutta mitään varsinaista laajennusta niihin ei kisojen oltu odotettu vaativan. Yhteyden liikenneaika oli arkisin jaettu kahteen osaan, ensimmäisen, tunnin pituisen ollessa iltapäivällä klo 15.00—16.00 ja toisen, pitemmän ollessa illalla klo 19.15—22.30 Suomen aikaa. Buenos Airesin yhteydellä voitiin suunnata Etelä-Amerikan maiden puhelinliikenne klo 17.00—19.00. Buenos Airesin yhteys oli avoinna vain arkisin, kun sen sijaan New Yorkin yhteys oli avoinna myös sunnuntaisin, mutta tällöin vain klo 16.30—19.30. Nämä yhteydet

ovat edelleen toiminnassa. Sen sijaan kisojen avajaispäivän aattona valmistunut suora radiopuhelinyhteys Helsinki—Tokio oli lähinnä kisaliikennettä palvelemaan tarkoitettu. Sen keskipäivälle lankeavaa 2—3 tunnin liikenneaikaa voitiin jossakin määrin vaihdella. Normaali puhelinliikenne mainittuihin maihin ja maanosiin on minimaalisen vähäistä, jonka vuoksi seuraavat vaatimattomat numerot vaikuttavat suhteellisen suurilta. Kisa-päivien aikana välitettiin New Yorkin yhteydellä puheluita yhteensä noin 150 maksullista minuuttia, Buenos Airesin yhteydellä yhteensä noin 30 maksullista minuuttia ja tilapäisellä Tokion yhteydellä yhteensä noin 550 maksullista minuuttia.

Tässä yhteydessä on paikallaan mainita, että posti- ja lennätinlaitos oli englantilaiselta Marconi-yhtiöltä lainannut kisojen ajaksi SSB-radiopuhelimeensa (Single-Side-Band) toisen kanavan pääte-laitteen, joka soi mahdollisuuden vapaammin suunnitella kaukopuhelinyhteyksien, radioteitse lähetettävien kuvien ja yleisradioyhtiöiden tarvitsemien ohjelmansiirtolähetysten vaatimia yhteysjärjestelyjä. Niinpä Suomella oli kisojen aikana mahdollisuus välittää tällä radiopuhelimella samanaikaisesti joko 2 puhelua tai puhelu ja kuva. Puhelin-laitteen puolesta kahden yht'aikaisen mutta samaan vastaanottopaikkaan menevän kuvan lähet-

OLXA-50

UUSI RADIOPUHELIN

joka täyttää
vaatimukset
ja täyttää
ne hyvin!

Oy Radio E. Hellberg

LAUTTASAARI
Puh. 67 31 71

täminen olisi myös ollut mahdollista, jos vain sopivia kuvalaitteita olisi ollut käytettävissä kaksi kappaletta. Helsingin yleiselle kuvalennätinasmalle oli posti- ja lennätinlaitos kuitenkin voinut hankkia vain yhden radiokäyttöön sopivan kuvalähetinlaitteen.

Kuvaliikenne.

Yllä mainitun SSB-radiopuhelinlaitteen lisäksi posti- ja lennätinlaitoksella oli kisaliikennettä varten käytettävissä toinen pienitehoisempi, mutta kuvien lähetykseen soveltuva puhelähetin, joka oli tarkoitettu palvelemaan kuvien siirtoa Eurooppaan. Tällä lähettimellä olisi voitu välittää radioteitse kuvia Roomaan, Pariisiin sekä eräisiin Länsi-Saksan kaupunkeihin. Tämän pienemmän lähettimen käyttö muodostui kuitenkin olosuhteiden pakosta vähäiseksi, sillä kuvaliikenne niihin maihin, joihin tällä laitteella olisi kuvia voitu siirtää, oli Helsingin yleisen kuvalennätinaseman kautta hyvin vähäinen. Italiaan lähetettiin nimittäin kaikkiaan 17 kuvaa, joista 2 tällä radiotiellä, Ranskaan ja Saksaan ei yleisen kuvalennätinaseman kautta lähetetty lainkaan kuvia, vaan suuret kuvayhtymät toimittivat kuvien lähettämisen Euroopan tärkeimpiin edelleenjakokeskuksiin omilla kuvalaitteillaan lankateitä. Sen sijaan SSB-laitteella lähetettiin Tokioon 20 kuvaa ja New Yorkiin 76 kuvaa, joten kaikkiaan 98 kuvaa toimitettiin kisojen aikana Suomen radioyhteyksillä. New Yorkin kuvista suunnattiin osa suoraan USA:han ja osa Tangier'in releaseman välityksellä.

Ohjelmansiirtoliikenne.

Posti- ja lennätinlaitoksen sekä Yleisradion Olympiaosaston tekemien suunnitelmien mukaan oli ohjelmansiirtoliikenteessä mahdollista vain melko rajoitetusti käyttää Suomen lyhytaaltoasemia suoriin ohjelmansiirtoihin. Vain USA, Argentiina ja Japani oli suunniteltu osittain hoidettaviksi suoraan Suomesta. SSB-lähettimen kautta oli säännöllinen päivittäinen tunnin pituinen lähetys Japaniin sekä eräinä päivinä Meksikkoon kun taas Porin lyhytaaltainen yleisradioasema välitti ohjelmia USA:han ja Argentiinaan. Porin USA-lähetykset suunnattiin Tangier'in kautta, joka releoi ne New Yorkiin. Lähetykset onnistuivat erinomaisen hyvin ja niiden tilasto muodostui kisapäiviltä seuraavaksi:

Nummelan kautta toimitettiin Japaniin kaikkiaan 16 lähetystä, yhteensä yli 900 minuuttia ja Meksikkoon via Helsinki—New York kaikkiaan 10 lähetystä, yhteensä noin 300 minuuttia.

Porin lyhytaaltoisen yleisradioaseman kautta

KYNÄ JA KIIRE.

Tulipa kerran eräs laiva, nimittäkäämme sitä vaikkapa Taraxacumiksi — siis, s/s Taraxacum — muitten laivojen poppoossa satamaan. Kaikilla oli kiire Kipparista Messikalleen asti. Sieltä kii-reellisten joukosta löytyi myös eräs, jota nimettiin Kipinäksi. Sananmukaisesti, nimitys piti kyllä paikkansa. Kipinän oli kipinöitävä paitsi merellä sähkötysnappulallaan, satamaan tultaessa kynällään. Ehkä laiturilla katseleva rauhallinen holidayta viettävä kansalainen ihmeekseen saattoi nähdä erään tyyppin joka heilui kuin olisi takamustassa tuli, välistä vilkkui jotain valkoista, — ellei se ollut nenäliina oli se jotain paperipinon tapaista. Korvalehdellä, ehkä molemmilla, saattoi todeta tällä erittäin hausalla olennolla olevan jonkinlainen keltainen, vihreä tai musta tikku, kynäksi nimitetty, kuten alussa huomautimme. Todella aika mitätön työkalu joka ei näyttänyt erikoisemmin kantajaa rasittavan. Ei hän ainkaan huutanut ja rähjännyt, koska sehän olisi ollut sopimatonta noin kevyen mööpin takia maailman silmille melua itsekorostukseksi nostaa. Olisi pitänyt olla jotain rautaista joka olisi voinut kalistakin hieman, tai jokin kilisevä messinkinen soittokalu. — Mutta tällä kynällä oli myös oma pieni tarinansa, kuten arvoisat virkaveljet ja lukijat havaitsemme, jos tirkistämme hieman kulissien taakse.

Samainen äskeinen havainnoitsija saattoi myös todeta tämän sankarimme pujahtelevan ulos ja sisään erään laatikkomaisen, pyöreillä venttiileillä (vastaa ikkunaa) varustetun kopin pikkuovesta, kopin hienompi nimitys on radioasema. Siellä hän asui, teki työnsä, jakeli palkkarahoja, suoritti monenmoisia tehtäviä. Kynä tässä leikissä näytteli pääosaa, siitä syystä Kipinällä on alituisesti oltava kynävarastonsa mukanaan. Jos ne jonkin unohtuisivat tulisi suoranainen katastroofi tehtävien aikajärjestykseen. — Ehkä jokunen hieman viisaasti ajatteleva kansalainen saattaisi tuummia itsekseen: »No miksei tuolla herrasella — sillä herranen hän vaan taitaa olla — ole jokin mää-

toimitettiin vastaavana aikana USA:han kaikkiaan 41 lähetystä, yhteensä 683 minuuttia ja Argentiinaan kaikkiaan 36 lähetystä, yhteensä 1125 minuuttia.

Lähetysten kontrolliin tarvittavan vastaanoton hoitivat posti- ja lennätinlaitoksen asemat Keimolassa ja Leppävaarassa.

Siirtyvä meriradioliikenne.

Yleensä ei siirtyvän meriradioliikenteen odotettu aiheuttavan rannikkoasemille vaikeuksia, joten posti- ja lennätinlaitoksen ei ollut tarpeen ryhtyä niiden suhteen erikoisjärjestelyihin. Kisakuukausien sekä viime vuoden vastaavan ajan radioliikennepäiväkirjain vertailut ovat osoittaneet, että liikennemäärässä ei ole ollut havaittavissa erikoisempaa nousua.

SR:n hallituksen vaalitavasta

Jo parinkymmenen vuoden aikana silloin kun olen voinut osallistua liittomme vuosikokouksiin, olen säännöllisesti koettanut ottaa vuosikokouksissa keskustelun aiheeksi hallituksemme vaalissa ilmeviä epäoikeudenmukaisuuksia. Säännöllisesti ja ilman tulosta. Kun k.o. vaalitapa on meikäläisessä yhteiskuntajärjestyksessämme täysin vierasvoittainen, saanen sitä tarkastella hiukan lehtemme palstoilla.

Mitä suurinta vastenmielisyyttä tuntien olen vuodesta vuoteen tarkastellut eteeni tuotua äänestyslippua valmiine nimineen tietäen erinomaisen hyvin, että niin minun kuin toistenkin äänestys ei tuon lipun yhdenkään nimen valituksi tulemista pysty estämään ainakaan ilman tietoisesti organisoitua oppositiota. Koko vaalitapa muistuttaa aivan liian räikeästi niin vasemmisto- kuin oikeistodiktatuurien tunnettuja vaalitapoja valmiiksi valittuine nimineen ja vain kansanvaltainen valtiomuotomme eräiden muiden asiaan vaikuttavien syiden kanssa estää hallituksemme esittämästä yhtä sataprosenttisia osaanottonumeroita kuin k.o. diktatuurimaat kykenevät esittämään vaalitulosiaan esitellessään.

Muutamia vuosia sitten keskustellessani vuosikokouksessamme hallituksemme vaalitapakysmyksestä kerrottiin minulle arvovaltaiselta taholta, että hallitus suunnittelee vaalitavan muutosta niin, että vuosikokouksella olisi tilaisuus valita

hallituksen jäsenet listasta, johon olisi merkitty puolenkymmentä nimeä ylimääräisinä, jolloin valitsijalla olisi tilaisuus todella johonkin, jolla myös ymmärretään valitsemista. Miksi tästä erittäin suositeltavasta vaalitavasta ei tullut totta, ei ole tiedossani. Viime vuosikokouksessamme valistettiin minua samalta arvovaltaiselta taholta vain, että vaalitapaa ei voida muuttaa. Olisin kiitollinen hallituksellemme jonkinlaisesta selitysyhteydestä, sillä asia käy yli ymmärryksen. SR:n sääntöjen III luku 11 §:ssä ei menettelytapakysymystä ole määritelty.

Myönnettäköön, että eräs nerokkaasti keksitty muodollinen uudistus on viime vuosikokouksissa todellakin tapahtunut. Vaalilippuhan on nykyisin nimistä tyhjä, mutta valistaa hallitus kuitenkin samalla ystävällisesti valitsijoittensa tietoisuutta henkilönimillä, jotka kuuluvat aikaisempaan hallitukseen. En tiedä itkeäkö vai nauraa tällaiselle uudistukselle, joka ulospäin haluaa näyttää vaaliensa »vapauden» muuttamatta käytännössä kuitenkaan mitään aikaisemmasta. Manipulatio on liian läpinäkyvä: tuntuu kuin valitsijoiden älylistä vaalikelpoisuutta epäiltäisiin uskoen sen helposti hämättäväksi näinkin yksinkertaisella pelitempulla. Tunnettuahan on, että kaikkia voidaan pettää vähän aikaa, toisia kaiken aikaa, mutta ei kaikkia kaiken aikaa. Vakuutan, ettei vuosikokouksella ole nykyisin pienintäkään mahdollisuutta muuttaa hallituksen toivomasta vaalilis-

ätty paikka tai toimisto, jossa kaikki tuo hyppiminen voitaisiin keskittää asiallisempaan muotoon, onhan meillä maissakin vaatimattomammassa tehtävissä olevilla iso virkapöytä, vieterillä varustettu selkänojatuolet. Virkapöydällä monenmoisia koneita ja apuvälineitä, parhaimmissa tapauksissa mukavanlainen sihteeri, jonka kanssa voi rupertella jos työajan aikana työ sattuisi loppumaan kesken. Ihmeellinen, kerrassaan ihmeellinen on tuo Kipinä, vallan sopimaton nykyajan vaatimuksiin. Mokoma vanhoillinen kynämyyrä, joka ei ymmärrä näitä nykyajan asettamia tekniikan vaatimuksia eikä työaikavelvoitteita. Tuota tarttis' hieman moittia ja haukkua, kun ei parastaan ja tulevaisuuttaan käsitä! Kun hän tuolla hyppimisellään on aikanaan hermonsä menettänyt, ei se millään sovi hänen plaseeraamisensa näille tiimoille. Lepotuolit, sihteeri ja koneet vaativat mieheltään loistohermot. Korkeintaan voimme antaa hänelle maissa tehtäviään vastaavaa tärkeää virkatointia — juoksupoikana. Hyppihän se siinä laivassakin.»

Kynäniekka laskeskeli niillä vihreillä, keltaisilla ja mustilla tikulla laivan miehistön palkkatilijä, hoiti tulli- ja miehistölistat, verokirjat, vastakirjat, ylityölistat, laskutukset palkoista, viina- ja tupakkatilaukset, käännoستهتävät, tulkinteh-

tävät, pois ja päällemönsträykset, sairasasiat. Pieniin »sivutöihin» kuuluvat sitten sellaiset mitättömyydet kuin A-päiväkirja, B-päiväkirja, asemapäiväkirja, puhelupäiväkirja, A-päiväkirjaan vietävät lähetyslomakkeet, B-päiväkirjaan vietävät lomakkeet, pääakkumulaattorien hoito, peilauslaitteiden hoito, peilaukset, (useimmiten) tarvittaessa, näitten laitteiden, lähettimien ja vastaanottimien lisäksi, henkilökohtainen korjaustaito (usein korjauskin), radioliikenteen hoito, sähköttäminen ja puhelutekniikan taito ovat vallan vähäpätöisyyteen rinnastettavia koska niitä osaa »kuka vaan». Kun tämä cocktaili sitten joutuu herra »Ahdin» sekoittimeen jossain valtamerillä, tuntuu elämä kerrassaan apinamaisen jännittävältä. Seuraavia palkkasopimuksia neuvoteltaessa suosittelisimmekin ohjelmaan otettavaksi sähköttäjäille pohjanahkalisää à 1000 mk kuukaudessa, millä saisi kahdet kokopohjat vuodessa apostolihevosen kavioihin. Lisänä ehtoihin olisi vielä saatava robotti- eli taikakynä, jottei ranteisiinsa saisi kouristuksia teroittimella kyniä teroittaessaan!

Tämä oli eräs juttu muitten joukkoon eli verrannollisesti: mausteellinen soppa saattaa olla joko maukas tai mauton riippuen mausta.

»Myrsky ja Mylväys.»

tasta yhtään ainoaa nimeä nykyisenkään vaalitavan avulla.

Mikäli hallituksemme mielikuvitus ei kykene löytämään minkäänlaista uutta yhteiskuntajärjestykseemme soveltuvaa hallituksen valitsemistapaa, olen hallituksemme käytettävissä antaen useampia eri ehdotuksia. Valtaosa yhdistyksistämme toimii vuosikokouksiensa valitsemine johtokuntineen, joissa vuosittain osa niiden jäsenistä ovat erovuorossa. Johtokunnan valitsee tällöin todellakin vuosikokous eikä aikaisemman johtokunnan jäsenet. On helppo sanoa, kuten olen usein hallituksemme taholta kuullut, että niinhän meidänkin vuosikokouksemme hyvin voi tehdä, kun tietää itse erinomaisesti, että käytäntö ei vaalitamme näissä puitteissa anna siihen käytännöllisesti katsoen minkäänlaisia mahdollisuuksia. Eri asia on kokonaan silloin, kun järjestetään organisoitu oppositio, johon merkkejä meidän keskuudessamme on jo usein ilmaantunut. Mutta onko syytä hajoittaa liittomme voimia sisäisiin riitaisuuksiin silloin, kun asia olisi pienellä joustavuudella muutenkin autettu?

On ymmärrettävissä jokaisen yhdistyksen hallinnon taipumus muodostaa itsestään mahdollisimman toimintakelpoisia, kitkattomia kokonaisuuksia. Mutta toisaalta on ymmärrettävä myös sen jokaisen yksityisen, jäsenmaksunsa maksavan jäsenensä oikeutettu halu olla itse mukana valitsemassa toimihenkilöitään. Sellainen valinta ei saisi koskaan muodostua vain eräänlaiseksi hallituksensa määräämäksi symboliseksi eduksi.

Sulo Räsänen.

Liiton hallitus toteaa radiosähköttäjä Räsänen käyttävän kirjoituksessaan esitystapaa, joka räikeästi sotii hänen itsensä mainitsemaa kantaa: »Mutta onko syytä hajoittaa liittomme voimia sisäisiin riitaisuuksiin silloin, kun asia olisi pienellä joustavuudella muutenkin autettu?» — vastaan. Kun lehden toimituskunnan mielestä jokaisella jäsenellä on oikeus saada äänenkannattajassamme äänensä julkisuuteen ja kun kirjoituksen mahdollinen julkaisematta jättäminen olisi saattanut olla aiheena väärinkäsityksiin — samoin kuin julkaiseminenkin —, on hallitus katsonut tarpeelliseksi antaa asiassa seuraavan vastineen:

Liiton vanhojen sääntöjen voimassa ollessa perustui vuoteen 1948 asti äänestysasettelu sääntöjemme 13 pykälään: »Vaalilippu, jolle varajäsenillä lisätty johtokunta on merkinnyt ehdokkaansa, ja jolla jäsenet alla lähemminmainitulla tavalla voivat äänestää omia ehdokkaitaan, lähetetään jäsenille lokakuun kuluessa. — Jäsenet tekevät pu-

heenjohtajaksi, varapuheenjohtajaksi ja sihteeriksi haluamiensa ehdokkaiden nimien eteen merkinnän »puh.joht.», »varapuh.joht.», »siht.» sekä viiden (5) ehdokkaan nimen eteen merkinnän »kyllä». Vaalilippu . . .» Tämän lisäksi äänestyslipussa oli vastaavasti yhtä monta tyhjää viivaa jäsenten omien ehdokkaiden merkitsemiseksi.

Kun liiton jäsenten taholta oli kuitenkin esitetty toivomuksia sääntöjen edellyttämän vaalitavan muuttamiseksi, päätyi hallitus näitä sekä radiosähköttäjä Räsänen esityksiä harkittuaan ehdottamaan sääntöjen tämän kohdan muuttamista sellaiseksi, että se soisi hallitukselle mahdollisuuden jakaa jäsenille vaalilippu, johon ei olisi tarpeen hallituksen taholta tehdä mitään ehdollepanoja. Tätä tyhjää äänestyslippua onkin jatkuvasti käytetty sen jälkeen suoritetuissa äänestyksissä. Hallitus ei ole katsonut asialliseksi laittaa mitään ehdotelmaa, jotta jäsenillä todella olisi vapaus itse harkita ja päättää, keitä he hallitukseen haluavat. Jos tuo maininta vaalilipun edellä, jossa luetellaan kulloinkin kuluva toimivuoden hallituksen kokoonpano, halutaan tulkita tyrkytykseksi ja vaalivapautta häiritseväksi, on liiton hallitus sen valmis poistamaan. Hallituksen kannalta sen poistaminen ei ole niin suuresta merkityksestä kuin mitä kirjoittaja on halunnut julkituoda.

Mitä taas useamman nimen esittämiseen tulee, hallitus katsoo velvollisuudekseen vielä kerran toistaa, ettei se halua omasta takaa tehdä minkäänlaista esittelylistaa. Jäsenet voivat julkituoda omia ehdotelmiaan mm. äänenkannattajan palstoilla. Tällöin varmimmin vältetään väärinkäsityksiltä.

Jo se, että hallituksen jäsenistä olisi osa erovuorossa, sotii määrättyä jäsenten valintavapautta vastaan, sen myöntäneen myös radiosähköttäjä Räsänen, sillä siinä tavassa — ainakin joskus — joutuisi eroamaan henkilö, jonka jäsenten enemmistö haluaisi välttämättä hallituksessa säilyttää. Tällöin tämäkään tapa ei jäsenistön vapautta turvaisi. Sen vuoksi hallitus katsoo, että tosivapaa äänestäminen ilman rajoituksia ja esittelyjä olisi oikea niin pienessä liitossa kuin SR on. Hallituksen jäsenten vaihtumiseen palataan tämän vastineen loppuosassa.

On itsestään selvää, että hallitus puolestaan on valmis harkitsemaan kaikkia jäsenistön taholta kirjallisesti tehtyjä äänestystapaa koskevia ehdotuksia sekä tarvittaessa tekemään asiasta esitykset vuosikokoukselle. Mikäli hallituksen ratkaisu ei tyydyttäisi asianomaisia, on heillä aina täysi vapaus itse ottaa asia virallisesti esille myös vuosikokouksessa.

ASETUS

MERIMIEHEN LÄÄKÄRINTARKASTUKSESTA.

Annettu Helsingissä 4 päivänä huhtikuuta 1952.

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä säädetään 9 päivänä kesäkuuta 1939 annetun merilain (167/39) 8 §:n nojalla:

1 §.

Ketään alkoon otettako toimeen alukseen, ellei hän esitä enintään yhtä kuukautta aikaisemmin annettua lääkärintodistusta, joka osoittaa hänen kelpoisuutensa meripalvelukseen ja siihen työhön aluksessa, mihin hän pyrkii.

Työsuhteen jatkuessa keskeytymättä on lääkärintarkastus uusittava, ennen kuin kaksi vuotta on kulunut lääkärintodistuksen antamisesta. Kuitenkin on lääkärintodistus, kun on kysymys merimiehestä, joka ei ole täyttänyt 18 vuotta, voimassa vain yhden vuoden.

Työsuhteen katsotaan jatkuvan sellaisen keskeytyksen aikana, joka kesäkuun 2 päivänä 1939 annetun merimiesten vuosilomalain (164/39) 4 §:n 2 momentin mukaan luetaan toimeisaoloaikaan, samoin kuin sinä aikana, minkä merimies työsuhteen

Järjestetyistä oppositioista puhuttaessa hallitus ei voi olla huomauttamatta, että eivätkö oppositio-toimenpiteet ole juuri demokratialle ominaisia ja siten myös vapaassa liitossamme täysin luovallisia? Olemmehan muunmuassa Radio OH:n aikoina nähneet jäsenten tekemiä ehdotuksia hallituksen kokoonpanoksi! Eihän tällöinkään hallitus ole jäsenten vapautta pyrkinyt kahlehtimaan, koska on antanut julkaista »itseään vastustavia» äänestys ehdotelmia.

Äänestysprosentista on Radiosähköttäjässä ollut vuosittain mainintoja, joten niihin ei hallitus katso olevan tässä yhteydessä aihetta puuttua, mutta sensijaan on paikallaan vielä julkaista lopuksi tilasto siitä minkälainen on ollut hallituksen vakinaisten jäsenten ja varajäsenten vaihtuminen eri vuosina.

Vuonna 1952 vaihtui vakinaisia jäs. 1 ja varajäs. 1, 1951 vastaavasti 1/3, 1950 1/2, 1949 3/—, 1948 —/4, 1947 1/2, 1946 1/3, 1945 —/2, 1944 —/2, 1943 1/2, 1942 1/2, 1941 —/1, 1940 —/1, 1939 —/2, 1938 2/3, 1937 —/1, 1936 —/2, 1935 —/4, 1934 —/—, 1933 1/2, 1932 1/3 jne. Vuoteen 1948 asti oli vakinaisia jäseniä kolme ja vuodesta 1949 lukien viisi.

Ylläoleva tilasto osoittaa, että erovuoroon asetelulla ei olisi päästy sen suotuisampiin tuloksiin, ellei koko hallitusta olisi määrätty vuosittain vaihdettavaksi, jota tuskin radiosähköttäjä Räsänenkään tarkoittaa.

Helsingissä 10 p:nä lokakuuta 1952.

Hallitus.

samaan työnantajaan jatkuessa on poissa aluksesta sen korjauksen, talvehtimisen tai muun sellaisen syyn takia.

Jos todistuksen voimassaoloaika päättyy matkalla, pysyy todistus voimassa matkan loppuun.

2 §.

Pakottavassa tapauksessa voidaan merimies ottaa toimeen ilman 1 §:n 1 momentissa mainittua lääkärintodistusta. Kuitenkin on tällaisessa tapauksessa lääkärintarkastus, mikäli mahdollista, toimitettava ensimmäisessä satamassa, johon alus sen jälkeen poikkeaa.

3 §.

Läkärintodistuksen tulee olla merenkulkuhallituksen tähän tehtävään hyväksymän laillistetun lääkäriin antama. Jos toimeen ottaminen tapahtuu maaseudulla, sisävesisatamassa tai ulkomaille, hyväksyttäkään kuitenkin todistus, jos sen on antanut muu laillistettu lääkäri tai henkilö, joka on määrätty väliaikaisesti hoitamaan sellaista lääkärintodistusta tai -toimintaa, mihin voidaan vakinaiseksi nimittää vain laillistettu lääkäri.

4 §.

Läkärintodistuksesta, joka on kirjoitettava erityisesti tätä tarkoitusta varten vahvistetulle kaavakkeelle, tulee käydä ilmi:

1) että merimiehen näkö- ja kuulokyky ovat tyydyttävät sekä että kansipalvelukseen otettavalla lisäksi on normaali väriäisti;

2) että merimies ei sairasta tautia, jonka voidaan olettaa pahenevan meripalveluksesta tai saatavan hänet kelpaamattomaksi sellaiseen palvelukseen tai vaarantavan muiden aluksessa olevien henkilöiden terveyden; sekä

3) että milloin merimies ei ole täyttänyt 18 vuotta, toimeen ryhtyminen tai sen jatkaminen ei ole hänen terveydelleen tai ruumiinkehitykselleen haitallinen.

Tarkastettavan tulee esittää selvitys henkilöllisyydestään ja merkitä nimensä todistukseen, ennen kuin se hänelle annetaan.

5 §.

Jos merimieheltä on evätty lääkärintodistus tai jos hän katsoo todistuksen virheelliseksi tai puutteelliseksi, on hänellä oikeus anoa merenkulkuhallitukselta uutta lääkärintarkastusta, jonka toimittaa kaksi merenkulkuhallituksen tätä tarkoitusta varten nimeämää, laivanvarustajista sekä laivanvarustajain ja merenkulkijain järjestöistä riippumatonta lääkäriä.

6 §.

Ottokatselmuksen toimittamisen jälkeen on lääkärintodistus annettava päällikölle, jonka tulee säilyttää se, kunnes merimiehen toimeisaoloaika päättyy, sekä 1 §:n 2 momentissa mainituissa tapauksissa valvoa, että lääkärintarkastus uusitaan ennen aikaisemmin annetun lääkärintodistuksen voimassaoloajan umpeen kulumista.

7 §.

Tarkastettavan tulee suorittaa toimeen ryhtymistä varten suoritettavasta lääkärintarkastuk-

sesta ja sen perusteella annetusta lääkärintodistuksesta menevä palkkio.

Edellä 1 §:n 2 momentissa tarkoitettusta lääkärintarkastuksesta ja -todistuksesta menevästä palkkiosta tulee laivanisännän suorittaa kaksi kolmannesta ja tarkastettavan loput.

Alle 18 vuotiaan alaikäisen lääkärintarkastuksesta aiheutuneet kustannukset on kuitenkin laivanisännän suoritettava sekä edellä 1 §:n 1 että 2 momentissa edellytetyissä tapauksissa.

Milloin laivanisännän tai päällikön vaatimuksesta on toimitettu lääkärintarkastus muussa kuin tässä asetuksessa edellytetyissä tapauksissa, olkoon laivanisäntä vastuussa siitä aiheutuneista kustannuksista, jollei niitä, sen mukaan kuin erikseen on säädetty, ole suoritettava valtion varoista.

8 §.

Kauppa- ja teollisuusministeriö, kuultuaan merenkulkuhallitusta ja lääkintöhallitusta, antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta sekä vahvistaa lääkärintarkastuksesta ja -todistuksesta suoritettavan palkkion suuruuden.

Merenkulkuhallituksen tulee, neuvoteltuaan lääkintöhallituksen sekä asianomaisten laivanvarustajain ja merenkulkijain järjestöjen kanssa, antaa tarkemmat määräykset lääkärintarkastuksen suorittamisesta ja vahvistaa tarkastuksesta annettavan todistuksen kaavake.

9 §.

Päällikön on huolehdittava siitä, että kappale tätä asetusta on nähtävissä aluksessa.

10 §.

Merenkulkuhallituksen tulee valvoa tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen määräysten noudattamista.

11 §.

Joka rikkoo tämän asetuksen säännöksiä tai asetuksen nojalla annettuja määräyksiä, rangaistakoon sakolla, jollei teko samalla käsitä rikosta, josta muualla on säädetty ankarampi rangaistus.

12 §.

Virallisen syyttäjän on pantava syytteeseen 11 §:ssä mainitut rikkomukset.

VEROHELPOTUS

Kuten lehtemme edellisessä numerossa mainittiin, on merimiehellä oikeus vähentää palkkatulonsa kokonaismäärästä 15 % verotusta varten, ei kuitenkaan enempää kuin 50.000 markkaa. Kun tarkempia määräyksiä tämän lain soveltamisesta veroennakkopidätyksiin nähden ei ole ollut, on Valtiovarainministeriö nyttemmin määrännyt, että palkasta, joka maksetaan palveluksesta Suomen ja ulkomaan satamien välillä liikennöivässä suomalaisessa aluksessa, riippumatta siitä kuinka usein alus käy Suomen satamassa, on lokakuun 1. päivästä 1952 lähtien toistaiseksi ennen veroennakon pidättämistä vähennettävä 15 prosenttia ja pidätys toimitettava vähennetystä määrästä. Työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksu on kuitenkin suoritettava palkan koko määrästä.

13 §.

Tätä asetusta sovelletaan henkilöön, joka otetaan toimeen merenkulkuun käytettävään suomalaiseseen alukseen.

Asetusta ei kuitenkaan sovelleta henkilöön, joka otetaan toimeen:

1) valtiolle kuuluvaan alukseen, jota käytetään puolustustarkoitukseen;

2) kalastusalukseen, jonka toiminta-alue ei ulotu Itämeren ulkopuolelle;

3) alukseen, jonka bruttovetoisuus on alle 200 rekisteritonnia ja jossa ainoastaan laivanisännän perheeseen kuuluvat henkilöt työskentelevät; eikä

4) huvialukseen.

Asetusta ei myöskään sovelleta luotsiin, ahtaus-työntekijään tai muuhun laivaväkeen kuulumattoomaan henkilöön, joka tilapäisesti työskentelee aluksessa.

14 §.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1953.

KAUPPA- JA TEOLLISUUSMINISTERIÖN PÄÄTÖS

merimieskatselmuksesta ja merimiesten luettelomisesta annetun lain täytäntöönpanosta annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen muuttamisesta.

Annettu Helsingissä 4 päivänä huhtikuuta 1952.

Kauppa- ja teollisuusministeriö on muuttanut merimieskatselmuksesta ja merimiesten luettelomisesta annetun lain täytäntöönpanosta 19 päivänä marraskuuta 1937 antamansa päätöksen (385/37) 1 §:n 1 momentin näin kuuluvaksi:

1 §.

Merimiehen ottokatselmuksessa on katselmuksen toimittajan saatava luotettavat henkilötiedot ja sellainen selvitys kuin on tarpeen, jotta merimies voidaan palvelukseen ottaa. Katselmuksessa on erityisesti todettava:

1) että päällystön ja muun laivaväen kansallisuudesta, iästä, sukupuolesta, pätevyydestä ja lukumäärästä voimassa olevia määräyksiä noudatetaan;

2) että merimiehen lääkärintarkastuksesta annettuja määräyksiä noudatetaan;

3) että merimies on, jos alus kulkee ulkomaanliikenteessä, esteetön poistumaan maasta;

4) että merimiesten tapaturmavakuutuksesta voimassa olevia säännöksiä on noudatettu;

5) että aluksessa on säädetty ylityöpäiväkirja;

6) että kullekin palvelukseen otetulle annetaan vastakirja; sekä

7) että kaikki tarpeelliset, laivapalvelusta ja palkkaa koskevat ehdot, mikäli niitä ei ole jo laissa säädetty eivätkä ne myöskään ole lainvastaisia, tulevat tarkoin ja täydellisesti vastakirjaan merkityksi.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1953.

SR:N TOIMINTAA

1. 8. — 30. 9. 1952.

Liiton hallituksen kokous pidettiin elokuun 5 päivänä.

Kuten toisessa paikassa lehteä on selostettu, pidettiin neljäs pohjoismainen radiosähköttäjäkonferenssi syyskuun 8—9 p:nä Kööpenhaminassa.

Liiton ensimmäisen kunniajäsenen eversti evp. A. R. Saarmaan täyttäessä syyskuun 23 päivänä 60 vuotta kävi liiton 3-henkinen lähetystö esittämässä hänelle liiton ja koko radiosähköttäjäkunnan onnittelut ja samalla jätettiin hänelle liiton lahjana Kalevala-aiheinen puusta veistetty maljakko. Syyskuun 24 päiväksi olivat maamme eri radioaloilla toimivat järjestäneet eversti Saarmaan kunniaksi juhlatilaisuuden, jossa myös SR oli edustettuna.

Syyskuun 30 päivänä antoi liitto Sosiaaliministeriölle sen pyytämän lausunnon uudesta merityöaikalakiehdotuksesta, jonka Hallitus todennäköisesti antaa Eduskunnalle vielä tämän syksyn aikana.

Helsinki 30. 9. 1952.

Sihteeri.

USEALLA JÄSENELLÄ ON VIELÄKIN JÄSENMAKSUT SUORITTAMATTA. MONET NIISTÄ JÄSENISTÄ, JOTKA OVAT SUORITANEET JÄSENMAKSUNSA 1.4.52 JÄLKEEN, OVAT UNOHTANEET LIITTÄÄ MUKAAN LISÄMAKSUN JOKA LAIVASÄHKÖTTÄJÄLTÄ ON 400 MK JA MAISSA OLEVILTA 200 MK. NÄILLE JÄSENILLE TULEE LIITTO LÄHI-AIKOINA LÄHETTÄMÄÄN POSTISIIRTOTILILLEPANOKORTIN MAKSUN SUORITTAMISTA VARTEN. PALAUTAMME JÄLLEEN MIELIIN, ETTÄ KAIKKIEN NIIDEN JÄSENTEN NIMET, JOILLA VIELÄ 31.12.1952 ON SUORITTAMATTOMIA JÄSENMAKSUJA, JULKAISTAAN LIITON LEHDEN ENSIMMÄISESSÄ VUONNA 1953 ILMESTYVÄSSÄ NUMEROS-
SA.

Taloudenhoitaja.

RADIOSÄHKÖTTÄJÄKURSSIT ALKANEET

Uudelle, 13.10. alkaneelle kansainvälisten radiosähköttäjien kurssille oli saamiemme tietojen mukaan 92 hakijaa, joista 40 voitiin vastaanottaa. Hyväksytyjen joukossa on jälleen yksi kauniimman sukupuolen edustaja! Kurssien odotetaan kestävän n. 7—7 1/2 kuukautta.

VUOSIKOKOUS

Liiton vuosikokous pidetään lauantaina helmikuun 7 päivänä 1953. Kokouksen paikka ja tarkempi aika sekä muut kokousta koskevat selostukset lähetetään jäsenille kiertokirjeessä marraskuun kuluessa.

TOIMIPAIKKOJEN VAIHDOKSET LAIVOISSA

ajalla 1. 8. 1952 — 30. 9. 1952.

28. 7. 52	Talvenheimo, Pentti	s/s Myllykoski va.
2. 8. 52	Nuotio, Tarmo	s/s Constantia va.
2. 8. 52	Orva, Antero	s/s Ingerois va.
2. 8. 52	Klippa, Lars	s/s Karl Erik va.
6. 8. 52	Kirsimaa, Veikko	s/s Clio va.
6. 8. 52	Vainionpää, Martti	s/s Fennia va.
7. 8. 52	Heinonen, Vilhelm	s/s Raila
11. 8. 52	Moilanen, Martti	s/s Bore 8.
13. 8. 52	Åkerberg, Holger	s/s Kaste
16. 8. 52	Bergroth, Lars	s/s Advance
16. 8. 52	Ketola, Matti	s/s Inkeri Nurminen
18. 8. 52	Happo, Arvo	s/s Sally
18. 8. 52	Ekberg, Veikko	s/s Fanny va.
24. 8. 52	Miettinen, Veijo	s/s Penelope
25. 8. 52	Harald, Arno	s/s Dagmar
26. 8. 52	Salmi, Paavo	t/a Wiiri
26. 8. 52	Hurrila, Leevi	s/s Yrsa
30. 8. 52	Kettunen, Elis	s/s Veli Ragnar va.
1. 9. 52	Pelkola, Pentti	s/s Ingerois
2. 9. 52	Lehtonen, Aarre	s/s Modesta
2. 9. 52	Meklin, Weijo	s/s Dorine va.
4. 9. 52	Korhonen, Esa	s/s Marianne
5. 9. 52	Ekholm, Alf	s/s Myllykoski
8. 9. 52	Palvo, Leevi	s/s Tornator va.
10. 9. 52	Berndtson, Ake	s/s Kungsö va.
20. 9. 52	Haukioja, Sulo	s/s Anja va.
21. 9. 52	Lotsari, Vilho	s/s Kaste
22. 9. 52	Hagman, Bo	s/s Alden va.
23. 9. 52	Ruusunen, Jaakko	s/s Laila Nurminen
23. 9. 52	Järvi, Jouko	s/s Orion va.

Vapaina 30. 9. 1952:

Erik Heino, Aatos Ollikainen, Martti Heimonen, Olavi Sutinen, Erkki Helenius, Runar v. Zansen, Veikko Halme, Aaro Orpana, Eino Lapola, Martti Marjamäki, Tapio Lahtinen, Martti Vainionpää, Toivo Lumio, Rolf J. Lindqvist, Pohto Mervi, Valle Sirkkiä, Pentti Talvenheimo, Matti Eräpuro, Toivo Hiltunen, Antti Saarinen, Raimo Lehtonen, Tauno Elomaa, Eskil Laitinen, Holger Åkerberg, Jaakko Oksanen, Reino Ylänkö, Onni Metsänen a Eino Jokinen.

MERENKULKUNEUVOS WILLIAM SÖDERMAN TÄYTTÄNYT 75 VUOTTA.

Viime syyskuun 11 päivänä täytti 75 vuotta merenkulkuneuvos William Söderman Helsingissä. Merikapteenitutkinnon hän suoritti v. 1904 ja toimi mm. vv. 1911—15 koululaiva Favellin päällikkönä. Suomen Merimieslähetyssseuran Hullin aseman johtajana hän oli vv. 1916—18, siirtyen sieltä Suomen pääkonsulinvirastoon Lontooseen vt. sihteeriksi ja v. 1920 varakonsuliksi ja nimettiin lähetetyksi konsuliksi v. 1926, jossa virassa toimi v. 1930 saakka. Helsingin piirin vt. merenkuluntarkastajaksi hän tuli v. 1930 ja nimitettiin v. 1942 merenkulkuhallituksen merenkulkuosaston päälliköksi ja merenkulkuneuvokseksi, josta virasta hän jäi eläkkeelle v. 1950.

Direct Radio Connections from Finland during the Olympic Games

Normal course of life has again been resumed in Finland after the Olympic Games. The state of pressing arrangements and speedy operations has long since ceased. A glance of the foreign press shows that our guests have in general been satisfied with the organization of the Olympic Games. This also applies to the arrangements made for telecommunications services. The purpose of this article is to review certain branches of radio services during the Games.

Fixed radiotelegraph service

Before the Games there were at the disposal of the Administration of Posts and Telegraphs, for the exchange of telegrams, a total of 9 direct radiotelegraph circuits, viz. to Buenos Aires, New York, Rome, Brussels, Amsterdam, Luchow/Hannover, Prague, Warsaw and Berlin. An attempt was made to extend the hours of service of these circuits to the greatest possible extent for the duration of the Games. However, none of these connections could be made available for continuous service but, for example, our connections for Europe were kept open, in general, from the forenoon to the midnight, and the overseas connections from noon till the late wee hours. The extended schedules were effective until August the 5th.

For the traffic destined to France, a temporary unidirectional radiotelegraph circuit was established providing operation in direction Helsinki—Paris only. Transmission of telegrams on this circuit was almost completely stopped before the end of the Games, owing to the great capacity and good performance of the cable connection. The day before the inauguration of the Games a direct radiotelegraph connection was established between Helsinki and Tokyo to augment the Great Northern Telegraph Company's direct cable Helsinki—Nagasaki and to accelerate the transmission of press dispatches. This temporary connection was open for traffic from noon to midnight. All these connections provided a very dependable link of communication regardless of the very big sunspot observed by scientists just before the Games, and the Helsinki—Tokyo circuit, for instance, worked out even better than was expected. The table

below shows volumes of outgoing traffic on these circuits during the period from July 19 to August 3 in 1952 and 1951, respectively.

	19/7—3/8 1952	19/7—3/8 1951
	telegrams/words	telegrams/words
Buenos Aires	328/ 8.636	260/ 6.583
New York	1.071/ 31.912	770/ 17.675
Brussels	465/ 13.507	605/ 12.157
Amsterdam	1.098/ 16.246	1.514/ 21.212
Prague	171/ 6.450	122/ 3.496
Warsaw	420/ 17.741	577/ 13.560
Luchow/Hannover	3.493/ 55.340	2.920/ 45.817
Berlin	74/ 1.516	103/ 2.540
Rome	1.339/ 51.118	—
Tokyo	448/ 33.119	—
Paris	238/ 4.728	—
	9.145/ 240.313	6.871/123.040

It can be noticed from the table that only a slight increase in the amount of messages was caused by the Olympic Games, while there was a considerable increase in the number of words sent. The only connections on which the number of telegrams and words was smaller in 1952 than in 1951, were those to Berlin and Amsterdam. As a rule, it can be said that radio connections could have been loaded more heavily. Wire facilities were used for transmission of about 3/4 of the total telegram traffic. The statistics of European radiotelegraph connections show that only a very small amount of press telegrams was forwarded on radiotelegraph circuits. This is due to the fact that most of this traffic was transmitted over rental or public telex circuits.

Fixed radiotelephone service

During last spring and early summer many connection trials were carried out for the purpose of bringing about direct radiotelephone connections between Finland and the American continent. Thus the direct connections Helsinki—New York and Helsinki—Buenos Aires were opened for commercial service on 16th and 14th July, respectively. It was hoped that the first-mentioned connection would be available for public use between Finland on one side, and North and Central America on the other side. In view of the Games, the official service hours of this circuit were changed somewhat, but the Games were expected to require no essential extension in this respect. The service hours applied to the connection on week-days were divided into two periods: one of an hour's duration in the afternoon, from 3.00 to 4.00 o'clock, and the other of a larger extension in the evening, from 7.15 to 10.30 Finnish time. On the other hand, the telephone traffic to South-American countries could be routed over the Helsinki—Buenos Aires circuit from 5.00 p.m. to 7.00 p.m. The Buenos Aires connection was open on week-days only, whereas the connection to New York was also open on Sundays, but then only from 4.30 p.m. to 7.30 p.m. These two connections are still in use, while the direct radiotelephone circuit Hel-

s/s ARIANA TUHOUTUNUT.

Viime elokuun 8 pnä ajoi Re-Be Oy:n omistama s/s Ariana karille Flissingenin luona lähellä Antwerpenia. Karilleajo tapahtui klo 16 aikaan ja sai alus siinä niin pahoja murtumia runkoonsa, että katkesi myöhemmin kolmesta kohden. Vähän jälkeen puolenyön oli laivan henkilökunnan poistuttava aluksesta, joka jäi hylyksi. Onnettomuuden sattuessa oli laiva ensimmäisellä matkallaan Oskarshamnissa tapahtuneen korjauksen jälkeen, joten se oli hyvässä kunnossa. Laivan radiosähkötäjänä oli Erkki Helenius.

sinki—Tokyo, which was ready for traffic the day before the inauguration of the Games, was in the first place planned to be used for the traffic of the Games. The 2 to 3 service hours of this circuit, available around noon, could be extended to a certain degree, if necessary. The normal telephone traffic to the countries mentioned is minimal, and therefore the following modest numbers seem relatively high. During the Games the amount of chargeable minutes totalled up to 150 on the New York connection, about 30 on the Buenos Aires connection and 550 on the temporary connection to Tokyo.

In this connection it may be appropriate to mention that an additional terminal equipment, lent to our SSB-radiotelephone installations by the English Marconi Company for the period of the Games, offered the possibility of arranging more freely the connections required for the transmission of trunk calls, photos by wireless, and broadcasts. So Finland had the possibility of transmitting during the Games, by intermediary of the afore-mentioned SSB-installations, simultaneously either two calls, or a call and a photo.

Picture telegraph service

In addition to the afore-mentioned SSB-radiotelephone installation, the Administration of Posts and Telegraphs had at its disposal for the traffic resulting from the Games another service transmitter of smaller power but suitable for the transmission of photos to Europe. By intermediary of this transmitter, photos could be transmitted to Rome, Paris and certain cities in Western Germany. The use of this smaller transmitter however did not grow very extensive because very few pictures were filed at the phototelegraph station

to such countries for which this transmitter could be used. Consequently, 17 pictures were transmitted to Italy and of these only two over the radio facilities. No pictures were sent over public facilities to Germany or France but the big picture pools transmitted their pictures over their own wire facilities to the most important centres of Europe. On the other hand, 20 pictures were transmitted to Tokyo and 76 to New York over the SSB facilities. The pictures to New York were transmitted either direct, or via the relay station at Tangier.

Program Transmissions

According to the plans made by the Post and Telegraph Service and the Olympic Section of the Finnish Broadcasting Company, the Finnish short-wave stations could be used for direct program transfer in a limited degree only. Transmissions to USA, Argentina and Japan only were planned to be transmitted direct from Finland. A daily transmission of one hour's duration was transmitted over the SSB facilities to Japan. These facilities were also used for transmission to Mexico via New York, while the broadcast transmitters located at Pori were used for transmissions to USA and Argentina. The percentage of useless transmissions was very small. The following table shows the numbers and durations of transmissions destined to different countries.

Nummela (Station owned by Posts and Telegraphs)

Japan 16 transmissions total more than 900 minutes

Mexico 10 » total 300 minutes

Pori (short-wave broadcasting station)

USA 41 transmissions 683 minutes

Argentina 36 » 1125 minutes

The Post and Telegraph Administration's receiving stations located at Nummela and Keimola took care of the necessary control reception.

Maritime Mobile traffic

As a rule, it was not expected that the maritime mobile traffic would grow much during the Games. Therefore the PTT did not take any special steps in this respect. Comparison of the logs at the coast stations has shown that no noteworthy increase of traffic took place.

Radiosähkötäjät suosivat ilmoittajiamme!

Suomen Radiosähkötäjäliitto r. y.

Postiosoite: Kapteeninkatu 24 C 23, Helsinki
Sähköosoite: Radioliitto, Helsinki
Postisiirtotili: 7590

Sihteeri ja taloudenhoitaja:

Erkki Koivisto

Kapteenink. 24 C 23, Helsinki, puh. 22 830

Puheenjohtaja:

Martti Tuhkanen

Väinämöisenk. 1 A Helsinki, puh. 92 554

Varapuheenjohtaja:

Vilho Pihlaja

Tikkurila, puh. 831-210

Hallituksen jäsenet:

Esko Tanskanen, B. A. Sinkkonen

Hallituksen varajäsenet:

Kalevi Korhonen, Veikko Saarman, Kullervo Blomqvist, Kauko Savolainen, Aarne Salonen

„Radiosähkötäjä”

Vastaava toimittaja ja ilmoitushankkija:

B. A. Sinkkonen, Munkkiniemen Puistotie 14
B 38, Helsinki, puh. 483 482; toim. 61 201-144

Ilmoitushinnat v. 1952

	kerta-ilmoitus	vuosi-ilmoitus
Etusivu ja 1/1-sivu	6.000:—	30.000:—
1/2-sivu	4.000:—	20.000:—
1/4-sivu	2.500:—	
1/8-sivu	1.500:—	
Jäsenten »Osta pois»	400:—	

Ilmoitusten oltava toimituksen käytettävissä 2 viikkoa ennen kunkin numeron ilmestymistä eli tammi-, maalisk., touko-, heinä- syys- ja marraskuun loppuun mennessä.

Tilauksinta mk 500:— vuodelta; irtonumero 90:—

Irtonumero 90 mk

Hämeenlinna 1952, Arvi A. Karisto Oy:n kirjapaino